

Arrest

**nr. 38 173 van 4 februari 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
X**

tegen:

**de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid**

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 2 februari 2010 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 29 januari 2010 houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag .

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 februari 2010 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 februari 2010 om 10 uur 00 .

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Verzoeker is in november 2007 vanuit Syrië vertrokken naar Griekenland, waar hij asiel vroeg op 14 november 2007 en tot 21 september 2009 verbleef. Op 22 september 2009 vroeg hij in België asiel.

Op 27 november 2009 werd met toepassing van de Europese Verordening nr. 343/2003 aan Griekenland verzocht hem over te nemen. Griekenland reageerde niet binnen de vereiste termijn op dit verzoek en werd bijaldien verantwoordelijk om verzoekers asielaanvraag (verder) te behandelen.

Op 29 januari 2010 werd hem een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van dezelfde datum betekend.

Dit is de bestreden beslissing.

2.1. Met toepassing van de artikelen 39/82, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en 43, §1 PR RvV kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft dient de vordering tot schorsing een uiteenzetting van feiten te bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aan verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Deze voorwaarde dient zo te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ondergaat of dreigt te ondergaan. Het moet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

2.2. Wat deze voorwaarde betreft voert de verzoekende partij aan als volgt:

“Gezien de kansen van verzoeker voor een correcte behandeling van zijn asielaanvraag in Griekenland quasi nihil zijn, en de bestreden beslissing een bevel inhoudt om het grondgebied van BELGIE te verlaten en naar Griekenland te trekken om aldaar zijn asielprocedure behandeld te zien, wordt aan verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bezorgd, waardoor verzoeker uiteraard belang heeft bij een schorsing en vernietiging van deze beslissing.”

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat het nadeel dat verzoeker inroept niet rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden beslissing, doch uit zijn eigen gedrag. Het feit dat de Griekse asieldiensten bevoegd zijn is het gevolg van zijn keuze om via Griekenland de Europese Unie binnen te komen, er een asielaanvraag in te dienen en er bijna twee jaar te verblijven.

De Raad stelt verder vast dat, in de veronderstelling dat verzoeker een ernstig middel aanvoert, dit niet dienstig is omdat het bestaan van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel een onderscheiden voorwaarde is om tot de schorsing te kunnen besluiten. Te dezen laat verzoeker na enig concreet gegeven uit te werken dat er zou kunnen op wijzen dat *“een correcte behandeling van zijn asielaanvraag in Griekenland quasi nihil”* zou zijn.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel zal ondervinden bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Dienvolgens is niet voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, §2 van de Vreemdelingenwet en 43, §1 PR RvV. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,	kamervoorzitter,
mevr. N. VERMANDER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. VERMANDER.

F. HOFFER.